

Yunus Emre

HAT KÖLTEMÉNY

Yunus Emre (kb. 1240/41–1320) művészete egyetemes értékeket hozdoz, nyelvezete fennkölt, egyszerűsége mellett nagy kifejező erővel és mély szimbolikus tartalmakkal rendelkezik – nem véletlenül tekintik a török költészet atyjának. A következőkben az Alevi-Bektaşi rend beavatott költőjeként mutatjuk be: szerelmi költészet „álruhájában” az istenszerelmet énekelte, a bánatra pedig Istenhez való személyes törekvésének eszközeként tekintett. Ahogy Telik-múlik az életem (Geldi geçti ömrüm benim) című versében írta: „E világon Yunus Emre / (...) / Örök élet vizét itta.”

Kezdet vagyok és vég vagyok

Evvel benim ahir benim

Kezdet vagyok és vég vagyok
Lelkeknek a lelke vagyok
Rögös úton tévelygőknek
Fényes lámpása én vagyok

Teremtett világot néző
Pillanat alatt teremtő
Hatalomban mindenható
Szeretet forrása vagyok

Teremtettem sík helyeket
Tettem beljükhöz hegyeket
Kifeszítettem az eget
Földet forgató én vagyok

A nép között rendet tevő
A négy könyvet megalkotó
Fehérre feketét rovó
A híveknek Írás vagyok

Nem Yunus az, ki ezt mondja
Isten szava szól általa
Pogánynak kár hallgatnia
Kezdet vagyok és vég vagyok

Dervissé szíved tesz

Dervişlik baştır

Dervissé éstől válsz, nem a süvegtől
A meleg tüztől van, nem a tűzhelytől
Felebarátodat, hogyha megbántod
Hiába kérsz bármit imádban fentről

Urad, ha keresed, szívedben keresd
Zarándokutakon meg nem lelheted
Fogadd meg Yunusnak hasznos tanácsát
S hamarabb eléred, mintsem gondolnád

Isten borából ittunk

Haktan inen şerbeti

Isten borából ittunk
Hála legyen nevének
A Hatalom Tengerét
Átszeltük, hál'Istennek

Szárazból megújultunk
Fővé lettünk, láb voltunk
Erős szárnyakat kaptunk
Repülünk, hál'Istennek

Földből forrássá lettünk
Áradtunk, folyó lettünk
A tengerbe ömlöttünk
Hömpölygünk, hál'Istennek

Taptuk Úrnak házában
Szolgálunk kapujában
Yunus, minden áldásban
Részünk lett, hál'Istennek

Jer, ismerjük meg egymást

Gelin tanış olalım

Isten ott van mindenben
Senki nem leli mégsem
Magadban kell keresned
Hidd el, hogy meglelheted

Mind elmegy, ki született
Iszik néhány serbetet
Útja hídon át vezet
Tudatlan nem érti ezt

Jer, ismerjük meg egymást
Könnyebbítsük életünk
Szerelmet adjunk, kapjunk
Örökké nem élhetünk

Yunus szavát, ha hallod
És értelmét felfogod
Teljes lesz az életed
Elfogadod végzeted

A hatalmas szerelem

Benim ol aşk bahrisi

A hatalmas szerelem
Én vagyok, zúg tengerem
Vízözön csepp belőlem
Porszem végtelen nekem

A baráthoz visz utam
Ott az én birodalmam
Szerelemről szól szavam
Szerelem a lakhelyem

Földön ember míg nem volt
Lélek házat nem kapott
Sátán megátkozott
Ég vára volt lakhelyem

Yunus lent a nép között
Nem áll meg Isten előtt
Énekel, mint megszállott
Dervis nem lehet, ó nem

Elepszett a szerelem

Aşkın aldı benden beni

Elepszett a szerelem
Csak Te kellesz, csak Te nekem
Érted égek éjjel-nappal
Csak Te kellesz, csak Te nekem

Létemnek nem örülhetek
A nemléttől már nem félek
Betölt engem a szerelem
Csak Te kellesz, csak Te nekem

Az édenről azt mesélik
Paloták vannak ott s hurik
Legyen azé, ki akarja
Csak Te kellesz, csak Te nekem

Engem már meg is ölhetnek
Hamvaim szórják a szélnek
Téged szólítlak onnan is
Csak Te kellesz, csak Te nekem

Yunusnak neveznek engem
Minden nap nagyobb lesz tüzem
Két világon nincs más vágyom
Csak Te kellesz, csak Te nekem

Kobzos Kiss Tamás fordításai